

og derefter skal der forelægges Lovudkast for Rigsdagen; saa veed man, at man kommer til en Ende med den Sag, ellers vilde jo Følgen kunne blive den, at Ministeren, naar han havde undersøgt det Begrundede i de forskjellige Paa-stande, der maatte fremkomme, kunde forelægge Love om nogle Tilfælde og undlade det med Hensyn til andre. Man kunde altsaa for den Sags Skyld risikere, at der vedblev at bestaae Begunstigelser og Privilegier, uden at Spørgsmaalet om deres Berettigelse eller deres Bespielse i Henseende til Almeenvellet var bleven undergivet en nærmere Prøvelse fra Lovgivningsmagtens Side, men det er netop dette Sidste man har villet skalde skee, saaledes som Lovudkastets § 75 er affattet. Naar den samme ærede Rigsdagsmand talte til Fordeel for Forslaget under Nr. 87, og paastod, som han udtrykte sig, at der kun er een Forseelse tilstede, naar Stempellovgivningens Forskrifter ikke ere blevene iagttagne, selv om, der maatte være flere Personer, som havde forhandlet med hinanden, saa kan jeg virkelig ikke andet end sætte min Paaastand imod hans. Det forekommer mig klart, at naar der er flere Personer, der have deeltaget i et Forhold og dette Forhold er en Lovovertrædelse eller en Forseelse, saa bliver der ogsaa flere Personer, der ere deeltagende i denne Forseelse; men isøvrigt skal jeg ikke gaae nærmere ind paa denne Materie, da den allerede er tilstrækkelig omhandlet af den høitærede Minister. Det forholder sig jo vistnok, som den ærede Rigsdagsmand sagde, at det Papir, med Hensyn til hvilket Stempelloven er overtraadt, er corpus delicti, men fordi der kun er eet corpus delicti, eller med andre Ord een synlig eller legemlig Gjenstand for Forbrydelsen eller Gjenstand, med Hensyn til hvilken Forbrydelsen har fundet Sted, derfor kan der jo, hvad der formodentlig er indlysende for Alle og Enhver, meget godt være mange Deeltagere i Forbrydelsen.

Et Forslag, som har givet Anledning til nogen Discussion og, som jeg maa tilstaae, til mere Discussion, end jeg havde ventet, er det, der er stillet under Nr. 77. Jeg siger, det har undret mig, at det har givet Anledning til saamegen Discussion, fordi, jeg virkelig

troede, at det maatte staae temmelig klart, efter hvad saavel den ærede Rigsdagsmand for København's 1ste Valgkreds (L. E. Parfen) som jeg selv tidligere har anført, at det praktisk aldeles ikke har noget at betyde. De Udpantninger, som de ærede Medlemmer have for Die og som have bragt deres Phantasi i en vis Bevægelse, saa at de have forestillet sig de ulykkelige stakkels Mennesker, der blive formelig aflædte, de ville ikke blive rammede af nogen Stempelafgift; der sigtes jo nemlig til de Udpantninger, der foretages for Skatter, Afgifter, Mulcter osv., men hvor der ikke er nogen privat Modpart, der vil forlange Forretningen befreven. Det vil gaae i disse Tilfælde, som det gaaer nu, at Sognefogden vil gjøre sin Optegnelse paa et Stykke Papir, hvortil der ikke bliver Spørgsmaal om at bruge Stempelpapir; disse mørke Udsigter og Billeder ere altsaa virkelig aldeles ubegrundede. Jeg skal ganske ligefrem tilstaae, at jeg slet ikke tillægger dette Forslag en saadan Betydning, at jeg skalde tage mig det nær, hvis det bliver vedtaget; det kan jeg naturligtvis ikke heller gjøre, da jeg anseer det praktisk temmelig ligegyldigt. Men Grunden til, at jeg maa ansee det for rigtig, ikke at vedtage det, er den, at det maa siges principmæssig ikke at harmonere vel med andre Bestemmelser, da man ikke kan nægte Muligheden af, at der kan forekomme Tilfælde — der kan jo foretages Udpantning ogsaa af andre end Sognefogden og hos Andre end netop hos Smaafolk for meget smaa Summer — hvor en Udpantning kan finde Sted for et større Beløb, og hvor der er en privat Part, der er interesseret i at faae en saadan Beskrivelse; men i saadanne Tilfælde vilde der, som ogsaa af den ærede Minister bemærket, ikke være nogen ffjellig Grund til, ikke at paalægge Brugen af Stempelpapir, naar man overhovedet vil fastholde Forbringen om Brug af stemplet Papir til Executionsforretninger. En Udpantningsforretning er nemlig i mange Tilfælde at betragte som en Executionsforretning uden Dom, men den Omstændighed, at man for visse Fordringer har indrømmet den Begunstigelse, at man ikke behøver at procedere og tage Dom for dem, synes virkelig ikke at afgive nogen